

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล
ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี

พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาแบบหน่วยกิตตามหลักสูตรอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ในการประชุมครั้งที่ ๒๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ จึงออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๓๘"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้สำหรับนักศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการศึกษาแบบหน่วยกิตตามหลักสูตรอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๒๗

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดที่ระบุไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ การจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหิดล มีการจัดการศึกษา ดังนี้

๔.๑ การศึกษาแบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งเป็น ๒ ภาคการศึกษา คือภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ โดยอาจแบ่งช่วงได้ ส่วนภาคการศึกษาฤดูร้อนอาจจัดได้ตามความจำเป็นของแต่ละคณะ และให้มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ ทั้งนี้ ต้องมีชั่วโมงศึกษาของแต่ละรายวิชา เท่ากับชั่วโมงศึกษาในภาคการศึกษาปกติ

๔.๒ เพื่อความเหมาะสมคณะ/สถาบัน อาจจัดการศึกษาแบบไตรภาค ดังนี้

การศึกษาแบบไตรภาค ปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งเป็น ๓ ภาคการศึกษา คือภาคการศึกษาที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒ และภาคการศึกษาที่ ๓ โดยมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ภาคการศึกษาละ ๑๒ สัปดาห์ และอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้ โดยมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ ทั้งนี้ ต้องมีชั่วโมงศึกษาของแต่ละรายวิชา เท่ากับชั่วโมงศึกษาในภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๕ การกำหนดหน่วยกิตสำหรับแต่ละรายวิชา

การกำหนดหน่วยกิตสำหรับแต่ละรายวิชาให้ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๕.๑ การศึกษาแบบทวิภาค

๕.๑.๑ การบรรยาย หรือ การศึกษาที่เทียบเท่า ให้คิด ๑ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ หรือไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๕.๑.๒ การปฏิบัติการ การทดลอง การฝึก หรือ การศึกษาที่เทียบเท่า ให้คิด ๒-๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๓๐-๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๕.๑.๓ การฝึกงาน หรือ การฝึกภาคสนาม (ภาคฝึกงานวิชาชีพ) ให้คิด ๓-๖ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๔๕-๙๐ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาเป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๕.๒ การศึกษาแบบไตรภาค

๕.๒.๑ การบรรยาย หรือ การศึกษาที่เทียบเท่า ให้คิด ๑ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษาปกติ หรือไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมงเป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๕.๒.๒ การปฏิบัติการ การทดลอง การฝึก หรือการศึกษาที่เทียบเท่า ให้คิด ๒-๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๒๔-๓๖ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา เป็นปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิต

๕.๒.๓ การฝึกงาน หรือ การฝึกภาคสนาม (ภาคฝึกงานวิชาชีพ)
ให้คิด ๓-๖ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ หรือ
๓๖-๗๒ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา เป็นปริมาณการศึกษา
๑ หน่วยกิต

๕.๓ ในกรณีที่ไม่สามารถใช้เกณฑ์ตามข้อ ๕.๑ หรือ ข้อ ๕.๒ ได้ ให้คณะกรรมการประจำคณะ หรือผู้ที่คณะกรรมการประจำคณะมอบหมายพิจารณา กำหนดหน่วยกิตของรายวิชาตามความเหมาะสม

ข้อ ๖ การลงทะเบียนเรียน

นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่แต่ละคณะกำหนด

ข้อ ๗ การขอเพิ่ม ขอลด และขอลอนรายวิชา

นักศึกษาจะขอเพิ่ม ขอลด หรือขอลอนรายวิชาได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และ/หรืออาจารย์ผู้สอน และต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย โดยถือเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติดังต่อไปนี้

๗.๑ การขอเพิ่มรายวิชา จะต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคการศึกษานั้น ๆ หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

๗.๒ การขอลดรายวิชา จะต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือภายในสัปดาห์แรกนับจากวันเริ่มการศึกษารายวิชาซึ่งมิได้เปิดสอนพร้อมกับการเปิดภาคการศึกษา และไม่บันทึกรายวิชาที่ขอลดลงในใบแสดงผลการศึกษา

๗.๓ การขอลอนรายวิชา จะกระทำได้เมื่อพ้นสัปดาห์ที่ ๒ นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือเมื่อพ้นสัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือเมื่อพ้นสัปดาห์แรกนับจากวันเริ่มการศึกษารายวิชาซึ่งมิได้เปิดสอนพร้อมกับการเปิดภาคการศึกษา จนถึงหนึ่งสัปดาห์ก่อนสอบสิ้นสุดรายวิชานั้น และจะบันทึกรายวิชาที่ขอลอนลงในใบแสดงผลการศึกษา

ข้อ ๘ เวลาเรียน

นักศึกษาจะมีสิทธิ์เข้าสอบในภาคปฏิบัติของรายวิชาใด หรือในรายวิชาทางปฏิบัติการทดลอง การฝึกหรือการศึกษาที่เทียบเท่า การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนาม ต่อเมื่อมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของภาคปฏิบัติ หรือของการปฏิบัติการทดลอง การฝึกหรือการศึกษาที่เทียบเท่า การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนามนั้น สำหรับรายวิชาทางการบรรยายหรือการศึกษาที่เทียบเท่าให้คณะพิจารณาตามความเหมาะสม

ข้อ ๙ สัญลักษณ์แสดงผลการศึกษา

๙.๑ สัญลักษณ์ซึ่งมีแต้มประจำ

ผลการสอบของแต่ละรายวิชาอาจจะแสดงได้ด้วยสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งมี
แต้มประจำ ดังนี้

สัญลักษณ์	แต้มประจำ
A	๔.๐๐
B +	๓.๕๐
B	๓.๐๐
C +	๒.๕๐
C	๒.๐๐
D +	๑.๕๐
D	๑.๐๐
F	๐.๐๐

๙.๒ สัญลักษณ์ซึ่งไม่มีแต้มประจำ

ผลการสอบ/การศึกษาของแต่ละรายวิชาอาจแสดงได้ด้วยสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งมี
ความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
I	รอการประเมินผล (Incomplete)
P	การศึกษายังไม่สิ้นสุด (In Progress)
W	ถอนการศึกษา (Withdrawal)
AU	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
X	ยังไม่ได้รับผลการประเมิน (No report)

๙.๓ การตัดสินผลการศึกษา

กำหนดให้สัญลักษณ์ที่มีแต้มประจำเท่ากับหรือมากกว่า ๒.๐๐ หรือสัญลักษณ์ S เป็นการประเมินผลว่า ได้ หรือ ผ่าน (Pass) ในแต่ละรายวิชา

ผู้ที่ได้สัญลักษณ์ที่มีแต้มประจำ ๑.๐๐ และ ๑.๕๐ หรือ สัญลักษณ์ U ในแต่ละรายวิชาถือว่ามีความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ ถ้าจะตัดสินเป็นการประเมินผลว่า ได้ หรือ ผ่าน หรือ จะปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำคณะ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการประจำคณะผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ในกรณีให้สอบแก้ตัวหรือปฏิบัติงานแก้ตัว เมื่อเสร็จสิ้นแล้วจะให้สัญลักษณ์ ที่มีแต้มประจำรายวิชาได้ไม่เกิน ๒.๐๐ หรือสัญลักษณ์ S

๙.๔ การให้ F จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๙.๔.๑ นักศึกษาเข้าสอบ และ/หรือมีผลงานที่ประเมินผลว่าตก

๙.๔.๒ นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือผู้ที่คณะกรรมการประจำคณะมอบหมาย

๙.๔.๓ นักศึกษาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสอบตามข้อ ๘

๙.๔.๔ นักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบ และได้รับการตัดสินให้ตก

๙.๔.๕ เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เพราะนักศึกษาไม่สอบและ/หรือไม่ส่งผลการปฏิบัติงานภายใน ๒ ภาคการศึกษาปกติตามการจัดการศึกษาแบบทวิภาค หรือ ๓ ภาคการศึกษา ตามการจัดการศึกษาแบบไตรภาคหลังสิ้นภาคการศึกษาที่ได้สัญลักษณ์ I ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาได้รับ อนุญาตให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๔.๑ และ ๑๔.๒

๙.๔.๖ เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ P เพราะนักศึกษาไม่สอบและ/หรือไม่ส่งผลการปฏิบัติงานตามที่กำหนด

๙.๔.๗ นักศึกษาที่ไม่สอบแก้ตัวหรือปฏิบัติงานแก้ตัวตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙.๓ วรรคสอง หรือสอบแก้ตัวหรือปฏิบัติงานแก้ตัวแล้ว แต่ยังไม่ประเมินผลว่าไม่ได้ หรือไม่ผ่าน

๙.๕ การให้ S หรือ U จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่ไม่มีหน่วยกิต หรือมี หน่วยกิต แต่ภาควิชาและคณะเห็นว่าไม่ควรจำแนกผลการศึกษาออกเป็นสัญลักษณ์ที่มีแต้มประจำ

๙.๖ การให้ I จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๙.๖.๑ นักศึกษาไม่ได้สอบและ/หรือไม่ส่งผลงาน เพราะป่วยโดยมีใบรับรอง แพทย์ จากหน่วยบริการสุขภาพนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล หรือมีใบรับรองแพทย์ที่แพทย์ประจำหน่วยบริการสุขภาพนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหิดลรับรอง ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ ผู้รับผิดชอบรายวิชา

๙.๖.๒ นักศึกษาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสอบตามข้อ ๘ เนื่องจากป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์จากหน่วยบริการสุขภาพนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล หรือมีใบรับรองแพทย์ที่แพทย์ประจำหน่วยบริการสุขภาพนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดลรับรอง ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบรายวิชา

๙.๖.๓ นักศึกษาไม่ได้เข้าสอบ และ/หรือไม่ได้ส่งผลงานด้วยเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำคณะ หรือผู้ที่คณะกรรมการประจำคณะมอบหมาย

๙.๗ การให้ P จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่มีการสอนหรือปฏิบัติงานต่อเนื่องกันมากกว่า ๑ ภาคการศึกษา และ/หรือการศึกษาในรายวิชานั้นยังไม่สิ้นสุด

๙.๘ การให้ W จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๙.๘.๑ ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ออนการศึกษาตามข้อ ๗.๓

๙.๘.๒ นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา

๙.๘.๓ นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษา

๙.๙ การให้ AU จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาขอเข้าร่วมศึกษา โดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องมีเวลาเรียนหรือปฏิบัติการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๙.๑๐ การให้ X จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่คณะยังไม่ได้รับรายงานผลการประเมินการศึกษาของรายวิชานั้น ๆ ตามกำหนด

ข้อ ๑๐ การนับจำนวนหน่วยกิต

๑๐.๑ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาเพื่อให้ครบหลักสูตร ให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดในหลักสูตรของรายวิชาที่สอบได้เท่านั้น

ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้งให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตครั้งสุดท้ายที่ประเมินผลว่าสอบได้ไปคิดเป็นหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียว

๑๐.๒ การรวมจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณแต้มเฉลี่ย ให้นับจากหน่วยกิตของทุกรายวิชาที่ผลการศึกษามีแต้มประจำ

ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้นับจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น ๆ ครั้งสุดท้ายไปใช้ในการคำนวณแต้มเฉลี่ย

ข้อ ๑๑ การคิดแต้มเฉลี่ย

แต้มเฉลี่ยมี ๒ ประเภท คือ แต้มเฉลี่ยประจำภาค และแต้มเฉลี่ยสะสม การคำนวณแต้มเฉลี่ยให้ทำดังนี้

๑๑.๑ แต้มเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษานักศึกษาในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มประจำของผลการศึกษาแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาที่ผลการศึกษามีแต้มประจำที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ๆ ให้มีทศนิยมสองตำแหน่ง โดยปัดเศษจากตำแหน่งที่สาม

๑๑.๒ แต้มเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษานักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดลจนถึงการประเมินผลครั้งสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มประจำของผลการศึกษาแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาทั้งหมดที่ศึกษาและผลการศึกษามีแต้มประจำตามข้อ ๑๑.๒ ให้มีทศนิยม ๒ ตำแหน่งโดยปัดเศษจากตำแหน่งที่สาม

ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนซ้ำ ให้นำแต้มประจำของสัญลักษณ์ที่ได้รับการประเมินครั้งสุดท้ายมาคำนวณแต้มเฉลี่ย

ข้อ ๑๒ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

๑๒.๑ ในรายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ F หรือ W หรือได้สัญลักษณ์ U หรือคณะกรรมการประจำคณะ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการประจำคณะเห็นว่าควรเรียนซ้ำ ตามข้อ ๙.๓ วรรคสอง นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ ถ้ารายวิชานั้นเป็นรายวิชาเลือกอาจเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้

๑๒.๒ นักศึกษาอาจขอลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่เรียนแล้ว เพื่อให้แต้มเฉลี่ยสะสมสูงขึ้น แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและ/หรืออาจารย์ที่ปรึกษา

๑๒.๓ การลงทะเบียนเรียนซ้ำในแต่ละรายวิชา ตามข้อ ๑๒.๑ และ ๑๒.๒ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนซ้ำได้ตามจำนวนครั้งที่คณะกำหนด แต่ซ้ำได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๔.๑.๑ ๑๔.๑.๒ และ ๑๔.๑.๓

ข้อ ๑๓ การเทียบรายวิชาและโอนย้ายหน่วยกิต

นักศึกษาที่ย้ายประเภทวิชาหรือคณะในมหาวิทยาลัยมหิดล หรือที่โอนมาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น อาจขอเทียบรายวิชาและโอนย้ายหน่วยกิตเพื่อให้ครบหน่วยกิตตามหลักสูตรได้ โดยไม่ต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตรนั้น ดังนี้

๑๓.๑ การอนุมัติ ให้คณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้นเพื่อการนี้ หรือ คณะกรรมการประจำคณะที่เกี่ยวข้องเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ แล้วนำเสนอมหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ โดย พิจารณาจากเกณฑ์เนื้อหารายละเอียดของรายวิชา ระยะเวลาการศึกษา ระบบการประเมินผลการศึกษา และวิธีการจัดการศึกษาเป็นหลัก ดังต่อไปนี้

๑๓.๑.๑ เป็นรายวิชาที่เรียนในระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยมหิดลรับรอง

๑๓.๑.๒ เป็นรายวิชาที่มีในหลักสูตรที่รับเข้าศึกษา และมีเนื้อหา เทียบเคียงกันได้ หรือมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่า สามในสี่ของรายวิชาที่ขอเทียบ

๑๓.๑.๓ เป็นรายวิชาที่เรียนมาแล้วไม่เกิน ๓ ปี^{*}

๑๓.๑.๔ เป็นรายวิชาที่ผลการเรียนไม่ต่ำกว่า C หรือ ๒.๐๐

๑๓.๑.๕ การเทียบรายวิชาและโอนย้ายหน่วยกิต ให้ทำได้ไม่เกิน กึ่งหนึ่งของหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

๑๓.๒ รายวิชาที่เทียบและโอนย้ายหน่วยกิต จะรายงานในใบแสดงผล การศึกษา (transcript) เฉพาะชื่อหรือรหัสรายวิชา จำนวนหน่วยกิต และชื่อสถานศึกษาที่มหาวิทยาลัย รับโอน โดยไม่นำมาคิดแต้มเฉลี่ย

๑๓.๓ นักศึกษาที่เทียบรายวิชาและโอนย้ายหน่วยกิต ไม่มีสิทธิได้รับ ปริญญาเกียรตินิยม

๑๓.๔ การขอเทียบรายวิชาและโอนย้ายหน่วยกิต ให้ทำเป็นหนังสือถึง คณะบดีพร้อมหลักฐาน

ข้อ ๑๔ การลาพักการศึกษา

๑๔.๑ นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขออนุญาตลาพักการศึกษา ในกรณีดังต่อไปนี้

๑๔.๑.๑ ถูกเกณฑ์ หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๑๔.๑.๒ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใด ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

* เดิม "ไม่เกิน ๕ ปี" แต่ในการเสนอขอแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการขอย้ายประเภทวิชาหรือคณะ ภายในมหาวิทยาลัยมหิดล และการรับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๑๐.๒.๒ ซึ่งกำหนดระยะเวลาในกรณีเดียวกันนี้ "ไม่เกิน ๓ ปี" ให้เป็น "ไม่เกิน ๕ ปี" เหมือนข้อบังคับฯ ฉบับนี้ ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๒๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘ มีมติให้ใช้ "ไม่เกิน ๓ ปี" ดังนั้น จึงต้องใช้ "ไม่เกิน ๓ ปี" เพื่อให้สอดคล้องกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดลครั้งดังกล่าว

๑๕.๒.๑ นักศึกษาสภาพปกติ ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นภาคการศึกษาแรก หรือนักศึกษาที่สอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๑๕.๒.๒ นักศึกษาสภาพวิद्यาทัมภ์ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๑.๕๐ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ จำแนกออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๑.๕๐ แต่ไม่ถึง ๑.๘๐
ประเภทที่ ๒ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๑.๘๐ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐

ข้อ ๑๖ ฐานะชั้นปีของนักศึกษา

ให้เทียบฐานะชั้นปีของนักศึกษาจากจำนวนหน่วยกิตที่สอบได้ ตามอัตราส่วนของหน่วยกิตรวมของหลักสูตรนั้น

ข้อ ๑๗ การฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา

นักศึกษาจะฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีดังต่อไปนี้

๑๗.๑ ศึกษาครบตามหลักสูตร และได้รับอนุมัติให้ได้รับอนุปริญญาหรือปริญญาตามข้อ ๑๘

๑๗.๒ ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีให้ลาออก

๑๗.๓ อธิการบดีสั่งให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีดังต่อไปนี้

๑๗.๓.๑ เมื่อมีการจำแนกสภาพนักศึกษา และมีแต้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐

๑๗.๓.๒ นักศึกษาสภาพวิद्यาทัมภ์ประเภทที่ ๑ ที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๘๐ อีกสองภาคการศึกษาติดต่อกันที่มีการจำแนกสภาพนักศึกษา ตามการจัดการศึกษาแบบทวิภาคหรืออีกสามภาคการศึกษาติดต่อกัน ที่มีการจำแนกสภาพนักศึกษาตามการจัดการศึกษาแบบไตรภาคหรืออีกหนึ่งปีการศึกษา ที่มีการจำแนกสภาพนักศึกษา

เรียนเป็น
เฉลี่ยสะสมไม่
ได้แต้มเฉลี่ย
เป็น ๒ ประเภท
เฉลี่ยสะสม
๑.๘๐
เฉลี่ยสะสม
๒.๐๐
อัตราส่วน

- ๑๗.๓.๓ นักศึกษาสภาพวิทยาภัณฑ์ประเภทที่ ๒ ที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ อีกลีภาคการศึกษาติดต่อกันที่มีการจำแนกสภาพนักศึกษา ตามการจัดการศึกษาแบบทวิภาค หรืออีกลีภาคการศึกษาติดต่อกัน ที่มีการจำแนกสภาพนักศึกษา ตามการจัดการศึกษาแบบไตรภาค หรืออีกสองปี การศึกษาที่มีการจำแนกสภาพนักศึกษา
- ๑๗.๓.๔ ลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาเกินจำนวนครั้งที่แต่ละคณะกำหนด
- ๑๗.๓.๕ มีเวลาเรียนเกินสองเท่าของเวลาที่กำหนดในหลักสูตร
- ๑๗.๓.๖ เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาแล้วยังไม่ลงทะเบียนเรียน หรือไม่รักษาสภาพการเป็นนักศึกษาโดยไม่มีเหตุผลสมควร
- ๑๗.๓.๗ ตาย

ข้อ ๑๘ การให้อนุปริญญาหรือปริญญา

การพิจารณาให้ได้อนุปริญญาหรือปริญญา นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ๑๘.๑ สอบผ่านรายวิชาและเกณฑ์อื่น ๆ ครบตามหลักสูตร
- ๑๘.๒ ได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐
- ๑๘.๓ เป็นผู้มีความประพฤติดี เหมาะสมแก่ศักดิ์ศรีแห่งอนุปริญญาหรือ

ปริญญานั้น

ข้อ ๑๙ การให้ปริญญาเกียรตินิยม

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดลไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับ ๑ เมื่อสอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ และให้ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับ ๒ เมื่อสอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ๑๙.๑ มีเวลาเรียนไม่เกินจำนวนภาคการศึกษา หรือจำนวนปีการศึกษา น้อยที่สุดที่กำหนดไว้ตามหลักสูตร
- ๑๙.๒ มีคุณสมบัติสอบได้ปริญญาตรีตามข้อ ๑๘
- ๑๙.๓ ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทน หรือสอบแก้ตัว หรือปฏิบัติงานแก้ตัวในรายวิชาใดเลยตลอดหลักสูตร

ข้อ ๒๐ การลงโทษนักศึกษาที่ทุจริตในการสอบ

การลงโทษนักศึกษาที่ทุจริตในการสอบเป็นอำนาจของคณะกรรมการประจำคณะ หรือผู้ที่คณะกรรมการประจำคณะมอบหมาย โดยพิจารณาตามสมควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

๒๐.๑ ให้ได้สัญลักษณ์ F ในรายวิชาที่ทุจริต

๒๐.๒ ให้ได้สัญลักษณ์ F ทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

๒๐.๓ ให้ได้สัญลักษณ์ F ทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

และให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไปไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา

๒๐.๔ รายงานอธิการบดีเมื่อเห็นว่าสมควรให้นักศึกษาที่ทุจริตในการสอบพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา

อธิการบดีมีอำนาจสั่งให้นักศึกษาที่ทุจริตในการสอบพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาที่ถูกสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีนี้ หหมดสิทธิ์ที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดไป

ข้อ ๒๑ การใดที่มีได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ และระเบียบที่ เกี่ยวกับการศึกษาอื่น ๆ ของคณะ/สถาบัน หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งและปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงนาม) นที รักษ์พลเมือง

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณนที รักษ์พลเมือง)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล